

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg kan bekræfte det hændelsesforløb, som hr. Helge Adam Møller bruger som afsæt til spørgsmålet her: den flugt, som fandt sted fra arresthuset i Køge den 31. marts af tre personer.

Jeg skal være den første til at beklage den slags. Man gør sig jo de allerstørste bestræbelser i kriminalforsorgen for at sikre, at folk, der er frihedsberøvede, også holdes i frihedsberøvelse, er indespærret.

Men enhver ved, at hvis der er mennesker, der vil flygte og bruger hele deres tankevirk-somhed på det, så skal der altså virkelig, virkelig et kæmpe sikkerhedsopbud til, hvis man skal give en ét hundrede procents garanti for, at det ikke kan lade sig gøre. Og det er vel de færreste steder i verden, at det er lykket at lave et sådan fuldstændigt sikkerhedssystem, der gør, at man undgår flugt.

Summa summarum: Vi ved, at vi har en række bygningsfaciliteter i kriminalforsorgen, ikke mindst i arresthusene, som er meget gamle, og hvor sikkerhedssystemet ikke er optimalt.

Jeg er glad for at kunne sige, at gennem det flerårsforlig, som bl.a. hr. Helge Adam Møller, jeg og en række partier har lavet om fængsels-væsenet, har vi bevilget 300 mio. kr. til byg-ningsvedligeholdelse. Og vi er også i gang med forberedelsen til at bygge et helt nyt fængsel, hvor ikke alene sikkerhedsforholdene virkelig bliver sat i højsædet, men også behandlingsmu-lighederne for de indsatte med personligheds-forhold, der gør, at de begår kriminalitet. En stor del af dem har jo alvorlige personlighedsproblemer, der gør, at der er stor risiko for, at de begår ny kriminalitet ved den blotte løsladelse.

Så til hr. Helge Adam Møller: Vi fokuserer meget mere på sikkerhed i dag. Det gør vi, når det gælder de bygningsmæssige forhold, det gør vi, når det gælder de indretningsmæssige for-hold, og det gør vi i forhold til en vurdering af personernes flugtrisiko i forbindelse med afsoningsforholdene.

Helge Adam Møller (KF):

Ministeren siger, at han er den første til at beklage. Selvfølgelig, det tror jeg gerne, uden tvivl. Men det er bare ikke nok at beklage.

Jeg synes, det er udmærket, at vi bygger et nyt fængsel, at vi prøver at forstærke forholdene for de indsatte. Men det er da en, undskyld udtryk- ket, ja, jeg ville have sagt tåbelig, men nu siger jeg en ikke særlig genial ordning, at enhver ind-sat i et dansk fængsel ved, at hvis han stikker af,

og uanset om han gør det to, tre eller fire gange, så får han ikke én eneste dags ekstra afsoning. Der er ikke nogen straf for det. Det er gratis. Jo, det kan ske, at han får en disciplinærstraf, når han kommer tilbage til arresthuset, men han af-soner ikke 1 minut, 1 time eller 1 dag længere.

Derfor er det, at der burde indføres en ekstra straf; det ville afholde et ganske stort antal fra overhovedet at stikke af. Hvorfor vil ministeren ikke gøre det?

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg er glad for, at hr. Helge Adam Møller gav mig anledning til at komme tilbage til hoved-spørgsmålet.

Det er forbundet med straf, sådan opleves det i hvert fald af de indsatte. Hvis man udebliver, hvis man undviger fra et åbent fængsel, så vil det i hovedparten af tilfældene betyde, at man bliver overført til et lukket fængsel. Afsoner man i et åbent fængsel, og har man udgang, men udebliver fra udgang, eller undviger man fra åbent fængsel, så er hovedreglen, at man bliver overført til fortsat afsoning i et lukket fængsel eller arresthus.

Flugt over muren fra arresthus eller lukket-fængsel har vi heldigvis ganske få af. Men hr. Helge Adam Møller henviser jo til en konkret flugt over muren fra arresthuset i Køge i week-enden, og det er korrekt.

Hvis flugt over muren er forbundet med for-nyet kriminalitet, så bliver de jo dømt og kom-mer også til at afsones den fornyede straf i forbin-delse med den gamle kriminalitet. Lykkes det politiet, og det gør det heldigvis i langt de fleste tilfælde, hvor vi har flugt over muren, at anhol-de vedkommende og bringe vedkommende til-bage, så vil ethvert gunstigt vilkår, han har haft – det kan være adgang til ledsaget udgang af fængslet, det kan være uledsaget udgang, hvis han er så langt henne i sit afsoningsforløb – som hovedregel være vilkår, der forsvinder.

Så man kan sige, at det opleves som straf. Der er ikke formelt en prøvelse ved domstolene igen, hvor de bliver idømt en forlængelse af de-res straf, men som sagt opleves det af den på-gældende afsoner som en hård straf.

Helge Adam Møller (KF):

Det er jo ministerens udlægning, at det, der sker inde i arresthuset, opleves som en hård straf. Jeg må indrømme, at jeg tror, det vil virke meget mere præventivt, altså afskrækkende, hvis mini-steren i morgen indførte det, som han faktisk